

[Ministeren for offentlige Arbejder.] gjorde fortrinlig Nytte. Den 4. Februar opnaaedes der Forbindelse, men kun ved Hjælp af Isbaadstransport fra Iskanten ind til Knudshoved. Fra den 5. til 7. Februar var der kun Forbindelse mellem Knudshoved og Korsør. Siden den Tid har vi haft en streng Vinter med Is i 1923—24, fra Januar 1924 til hen paa Foraaret; der var den Gang uregelmæssig Sejlads den 11. Januar, fra 1. Marts til 18. Marts og fra 21. til 26. Marts, men Færgerne sejlede dog, selv Hjulfærgeren „Store Bælt“ sejlede, men med Assistance af Isbryderne, og Isbryderne hjalp ogsaa paa det Tidspunkt til med at overføre en Del af Toget.

Der er siden anskaffet to store nye Færger. Færgeren „Korsør“ er anskaffet med Muligheden af Isvanskeligheder for Øje og er bygget saaledes, at den besidder en betydelig Isbrydningsevne. „Christian IX“ og „Odin“ har, som jeg nævnte før, 2 260 indicerede Hestekræfter og „Korsør“ omtrent det dobbelte, nemlig 4 400 indicerede Hestekræfter, saa det er en ikke ringe isbrydende Evne, de er i Besiddelse af, og det har jo ogsaa bekræftet sig.

Fra Søfartschefen har der efter de i Vinteren 1921—22 indvundne Erfaringer foreligget Indstilling om at anskaffe yderligere Isbrydningsmateriel til Overfarterne, nemlig en meget kraftig Isbryderfærge af „Jylland“s Type. Dette Forslag blev i September 1923 behandlet af Statsbanerne og i Oktober 1923 forelagt den daværende Minister. Efter Isvinteren 1924 blev det igen behandlet af Statsbanerne i Juni Maaned 1924, og den 23. Juli blev det nævnt for den daværende Minister. Begge Gange er Forslaget stillet i Bero, idet man mente, at man maatte lægge den største Vægt paa til Store Bælts-Overfarten at anskaffe en stor Skruefærge, der i saa høj Grad som muligt foruden sine øvrige Indretninger var i Besiddelse af Isbrydningsevne. Den daværende Minister fremsatte da ogsaa Forslag om Anskaffelse af Færgeren „Korsør“, der blev leveret i 1927.

Efter de Erfaringer, man har haft i de snart 40 Aar, i hvilke der har været Færgefart over Store Bælt, tydede alting paa, at dette Materiel vilde kunne magte Bælt-Overfarten, i hvert Fald saaledes, at der kun vilde være enkelte Dage, hvor Overfarten var spærret. Jeg kan ikke se andet end, at man efter de Erfaringer, der den Gang forelaa, ikke kan bebrejde de to Ministre noget, thi man kunde vanskeligt naa det samme i Henseende til Bekvemmelighed for de rejsende, navnlig det

store rejsende Tredieklasses Publikum, og ej heller i Henseende til den stærke Overførsel af Automobileer og Jernbanevogne, som vi efterhaanden er kommet op paa, hvis man skulde have nøjedes med at anskaffe Færger som „Odin“ og „Christian IX“ og samtidig en Isbryderfærge til at klare de enkelte Dage, paa hvilke Materiellet efter de hidtil gjorde Erfaringer vilde kunne svigte. Med 1/2 Mill. Kr.s Merudgift kunde man maaske have naaet at faa en Færge som „Odin“ og „Christian IX“ og samtidig en Isbryderfærge, men da Isvinteren i Aar begyndte, stod Statsbanerne udrustede med tre Isbrydere, „Tyr“, „Mjølner“ og Isbryderfærgeren „Jylland“, samt tre store Færger, der var bygget med Isbrydning for Øje, nemlig „Odin“, „Christian IX“ og „Korsør“, og i Forhold til de Isvintre, vi hidtil har haft, skulde man mene, at man kunde magte Overførslerne, saaledes som man havde Erfaring for fra tidligere Tid.

At det er gaaet anderledes, har vi nu set, men jeg tror dog ogsaa nok at turde sige, at Mage til den Isvinter, vi har nu, har vi ikke haft nogen Sinde tidligere. Thi hvad er det, der er sket her i senere Tid? Der er sket dette, at Isbrydermateriellet overhovedet ikke har kunnet magte Forholdene, hvad det dog tidligere, f. Eks. i 1923—24, hvor „Isbjørn“ var anskaffet og i Drift, nogenlunde har gjort baade med Hensyn til Tilførselen ude fra og den almindelige Skibsfart. Siden den Tid er der bl. a. af Aarhus Kommune anskaffet en mindre Isbryder paa en 600 Hestekræfter. Det har dog vist sig, at den ikke kunde klare Forholdene indenfor Aarhusbugten, det synes i hvert Fald at være saaledes. Den har lidt Havari og kom allerede for godt en Uge siden ud af Drift. De tre Statsbaneisbrydere, som jeg har nævnt, og som har ca. 800 indicerede Hestekræfter, har i Aar svigtet, hvor de tidligere har kunnet klare sig, over Store Bælt. Siden den sidste Isvinter, hvor „Isbjørn“, som har 3 000 Hestekræfter, allerede var anskaffet, er der her i Landet af Staten og Havnene i Forening anskaffet en mindre Isbryder paa 1 560 Hestekræfter, „Lillebjørn“. Men allerede den femtende var Forholdene saaledes oppe i Bugterne ved Hals og ved Aalbæk, at den maatte forlade de Farvande, thi der kunde den ikke mere gøre Nytte, og, som jeg senere skal komme tilbage til, har den saa forsøgt at arbejde ved Korsør. Men Forholdene har jo været af den Beskaffenhed, at den heller ikke har kunnet magte dette. I hvert Fald er der indtruffet det Uheld, at dens Ror-